

Sammenfattende kan man karakterisere forslaget sådan, at det sikrer lønmodtagerne ligebehandling i alle stadier af et ansættelsesforhold uanset den pågældende lønmodtagers race, hudfarve, religion m.v.

Der er dog mulighed for at dispensere fra forslagets bestemmelser, hvis det er af afgørende betydning for en virksomhed, at de ansatte er af en bestemt race, hudfarve, religion m.v.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte for Folketinget:

Forslag til lov om europæiske samarbejdsudvalg.

(Lovforslag nr. L 182).

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv 95/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i Fællesskabsvirksomheder og Fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne.

Lovforslaget er blevet udarbejdet i et lovforberevende udvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter.

Det er hensigten med lovforslaget, at lønmodtagere i multinationale virksomheder og koncerner bliver informeret og hørt om virksomhedens eller koncernens aktiviteter, der berører lønmodtagere i flere forskellige lande.

Det er op til ledelsen og medarbejderne i den enkelte virksomhed eller koncern selv at aftale, hvilken form for samarbejde man ønsker i den pågældende koncern eller virksomhed.

Lovforslaget respekterer aftaler om information og høring af lønmodtagerne, der er indgået inden lovens ikrafttræden.

I overensstemmelse med danske traditioner for regulering af arbejdsmarkedsforhold respekterer lovforslaget også kollektive overenskomster, der stiller lønmodtagerne lige så godt som efter direktivet.

Oprettelsen af europæiske samarbejdsudvalg er et tilbud til lønmodtagerne i Fællesskabsvirksomheder og -koncerner, som har mere end 1.000 ansatte, og som har mindst 150 ansatte i mindst to virksomheder og bedrifter i mindst to forskellige lande.

Efter anmodning fra mindst 100 lønmodtagere i mindst to forskellige lande eller disses repræsentanter skal ledelsen iværksætte en procedure med henblik på enten at oprette et europæisk samarbejdsudvalg eller at indføre en informations- og høringsprocedure. Det sker ved at nedsætte et særligt forhandlingsorgan, der har til opgave at forhandle om disse spørgsmål med ledelsen.

Kun hvis forhandlingsorganet og ledelsen ikke kan nå til enighed om at oprette et europæisk samarbejdsudvalg eller at indføre en informations- og høringsprocedure, træder lovforslagets regler om oprettelse af et obligatorisk europæisk samarbejdsudvalg i anvendelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om jernbanesikkerhed m.v. (Lovforslag nr. L 183).

Lovforslaget fremsættes i lyset af direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner og de heraf afledte direktiver 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder samt 95/19/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter.

Trafikministeren får med lovforslaget hjemmel til at fastsætte regler om sikkerhed på jernbaneområdet samt til at fastsætte regler med henblik på anvendelsen eller gennemførelsen af EF-forordninger og EF-direktiver om sikkerhed på jernbaneområdet. Dette er i overensstemmelse med direktiv 91/440/EØF, som kræver, at medlemsstaterne skal sørge for, at der fastlægges sikkerhedsstandarder og -regler, og at der føres kontrol hermed. Udgangspunktet for lovforslaget er imidlertid det sikkerhedsmæssige niveau, som eksisterer ved lovens ikrafttræden.

Direktiv 91/440/EØF indebærer, at andre jernbanevirksomheder kan få adgang til bl.a. DSB's infrastruktur. Et grundlæggende princip i EU-retten tilsiger endvidere, at der sikres lige og ikkediskriminerende vilkår for alle jernbaneinfrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder. På denne baggrund oprettes under Trafikministeriet et uafhængigt organ, Jernbanetil-

synet, til at varetage sikkerhedsopgaver vedrørende såvel DSB som andre operatører.

Jernbanetilsynet kan via myndigelse fra ministeren i et begrænset omfang i forhold til det eksisterende sikkerhedsniveau fastsætte regler om sikkerhed på jernbaneområdet. Jernbanetilsynets væsentligste opgave bliver imidlertid at tilse, at jernbaneinfrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder opfylder de eksisterende sikkerhedsregler og andre nærmere angivne krav til sikkerheden.

Jernbanetilsynet skal desuden efter indstilling godkende ændringer i disse sikkerhedsregler m.v. og, for så vidt angår jernbaneinfrastrukturforvaltere eller jernbanevirksomheder etableret efter lovens ikrafttræden, godkende sikkerhedsreglerne m.v. som sådan. Jernbanetilsynet skal også ved udstedelsen af sikkerhedscertifikat godkende bl.a. de jernbanevirksomheder, der ønsker at udføre den form for international trafik, som er omhandlet i direktiv 91/440/EØF.

Jernbanetilsynet undersøger sikkerhedsmæssige hændelser. Trafikministeren kan dog bestemme, at en særlig havarikommission foretager undersøgelsen af en given hændelse.

Jernbanetilsynet kan anvende forskellige midler for at udføre de beføjelser, det er tillagt, herunder regler om udstedelse af påbud. Der er i øvrigt en straffebestemmelse med henblik på at forhindre eller – hvis det ikke er muligt – at sanktionere overtrædelser af loven.

Endelig gives der trafikministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler for Jernbanetilsynets og havarikommissionens virksomhed, for begrænsning af klageadgangen vedrørende afgørelser truffet af Jernbanetilsynet samt for gebyrer.

Ved oprettelsen af Jernbanetilsynet overtager denne institution de opgaver, der i dag varetages af DSB's stabsfunktion »DSB sikkerhed og godkendelse« og af Tilsynet med Privatbanerne. For så vidt angår privatbanerne, forudsættes det, at Tilsynet med Privatbanerne integreres i Jernbanetilsynet. Der forventes overført ca. 12 årsværk fra DSB og Tilsynet med Privatbanerne til Jernbanetilsynet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Det Centrale Virksomhedsregister.

(Lovforslag nr. L 184).

Den foreslåede lov skal afløse den gældende lov om Det Centrale Erhvervsregister fra 1975.

Lovforslaget har til formål at forenkle og effektivisere virksomhedsregistreringen, samtidig med at det skal tilgodese såvel offentlige myndigheders som privates behov for grunddata om virksomheder. For at sikre en entydig og generelt anvendelig identifikation af virksomhederne tildeles disse et CVR-nummer, der får en tilsvarende anvendelse for virksomheder, som CPR-nummeret har for fysiske personer. CVR-nummeret vil træde i stedet for de eksisterende, forskellige nummersystemer for virksomheder i Told- og Skattestyrelsen og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen m.v.

Det Centrale Virksomhedsregister får et relativt begrænset dataindhold stort set svarende til, hvad der er optaget i det eksisterende centrale erhvervsregister, der samtidig nedlægges. Det drejer sig alene om grundoplysninger i form af CVR-nummer, virksomhedsnavn, adresse, telefonnummer, virksomhedsform, branche, oplysning om eventuelle personligt ansvarlige indehavere og antal ansatte m.v.

Danmarks Statistik får det administrative ansvar for CVR, men et tæt, formaliseret samarbejde med Told- og Skattestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Arbejdsministeriet skal sikre en høj datakvalitet samtidig med, at virksomhederne kun behøver at indberette grundoplysningerne én gang.

Andre offentlige myndigheder, der skal anvende grundoplysninger om virksomheder, vil ifølge lovforslaget være forpligtet til at anvende CVR's oplysninger i stedet for selv at indhente de samme data hos virksomhederne. Dette vil bidrage til at lette de administrative byrder for såvel virksomheder som offentlige myndigheder.

Da CVR er et fælles register for flere myndigheder, forslås det, at der til rådgivning om registrets førelse nedsættes en styregruppe med de væsentligste dataleverandører. Derudover foreslås nedsat en brugergruppe, hvori både repræsentanter for offentlige myndigheder og erhvervslivet bliver repræsenteret, og som får til opgave at rådgive om registrets praktiske anvendelse.

Etableringen af registret skønnes at ville indebære meromkostninger til etablering på ca. 25